ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Σύλλογος Κοινωνικής Παρέμβασης «ΕΡΑΣΜΟΣ», στο πλαίσιο της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ της ΓΥΝΑΙΚΑΣ τον μήνα Μάρτιο, μεταξύ άλλων, οργανώνει την **1η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ VIDEO ART FEST** στη Βέροια και παρουσιάζει τις εργασίες 4 + 1 γυναικών με γενικό τίτλο «ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 4+1 ΓΥΝΑΙΚΕΣ».

«ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 4 + 1 ΓΥΝΑΙΚΕΣ»

Τέσσερεις (4) γυναίκες, που κατοικοεδρεύουν , Άννη Καλτσίδου και Στέλλα Κολυβοπούλου στη Θεσσαλονίκη, Γεωργία Λαλέ στη Ν.Υ., Μαρία Σαλουβάρδου στο Βερολίνο και μία (1)στην πόλη μας Κατερίνα Αναστασίου, συναντιούνται στη Βέροια και «συν πράττουν» με σκοπό να κινητοποιήσουν μέσω του έργου τους το συναίσθημα και να ευαισθητοποιήσουν τον θεατή σε θέματα «ταμπού» που απασχολούν έντονα τον κόσμο μας και άπτονται μιας ειδικής αντιμετώπισης όχι μόνο από τους φορείς αλλά και από την ίδια την κοινωνία καθώς οι άνθρωποι αποσιωπούμε ζητήματα που μπορεί να μας κάνουν να νιώσουμε ευάλωτοι ή να προκαλέσουμε αρνητικές αντιδράσεις από το περιβάλλον μας.

Ο «ΕΡΑΣΜΟΣ», λειτουργεί ως πλατφόρμα διαλόγου, σπάζοντας την απομόνωση και ενισχύοντας τη συλλογική δράση καθώς πιστεύουμε πως οι κοινωνίες δύναται να αλλάζουν μόνο μέσα από εκπαίδευση και γνώση. Η Τέχνη έρχεται να συνεπικουρήσει ακριβώς σε αυτό, να γίνει καταφύγιο αλλά και να υποψιάσει, να ευαισθητοποιήσει τον θεατή προσφέροντας ένα ακόμα παράθυρο στη σκέψη και στη ψυχή.

Η δράση «ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 4+1 ΓΥΝΑΙΚΕΣ» φιλοξενείται σε διαφορετικά σημεία της πόλης ταυτόχρονα και λειτουργεί ως ένας **αστικός ιστός** που μεταμορφώνει και αναζωογονεί το δημόσιο χώρο, μας συνδέει με τον Πολιτισμό, τον Χρόνο και τον Χώρο και μας προσφέρει μια σειρά από κοινωνικά, πολιτισμικά και ψυχολογικά οφέλη.

Μπορούμε να χαρακτηρίσουμε το δρώμενο «ως ανάβαση αυτογνωσίας», καθώς μας καλεί σε ένα οδοιπορικό τέχνης, σηματοδοτώντας μια βιωματική περιηγητική εμπειρία μέσα στον κόσμο της δημιουργίας και παράλληλα μετατρέπει την πόλη σε **ζωντανή σκηνή** αναδεικνύοντας τις δυνατότητες του δημόσιου χώρου ως τόπου συνάντησης και όχι μόνο διέλευσης.

Το Δημαρχείο της πόλης, το Λύκειο Ελληνίδων Βέροιας, η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη και το Υπόγειο παρκινγκ στην Πλατεία Δημαρχείου, εμβληματικοί-ιστορικοί χώροι, τοπωνύμια διαφορετικής σημασίας και συναισθηματικής φόρτισης, φιλοξενούν τις δράσεις, το έργο των 4+1 γυναικών και γίνονται το ιδανικό σκηνικό για να ειπωθούν οι ιστορίες τους, οι ιστορίες μας.

1η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ VIDEO ART FEST - ΒΕΡΟΙΑ 2026 «ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 4+1 ΓΥΝΑΙΚΕΣ»

Εγκαίνια: Τετάρτη 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026, Ω: 17:00 - 21:00

Διάρκεια: 18 – 26 .03.2026

Συμμετέχουν οι:

- **Κατερίνα Αναστασίου: Υπόγειο παρκινγκ – Πλατεία Δημαρχείου**
- **Άννη Καλτσίδου: φουαγέ Δημαρχείου**
- **Στέλλα Κολυβοπούλου: Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας**
- **Γεωργία Λαλέ: Πλατεία Δημαρχείου**
- **Μαρία Σαλουβάρδου: Λύκειο Ελληνίδων Βέροιας**

Εξέλιξη δράσης

Καλωσόρισμα στις 5μμ στο Λύκειο Ελληνίδων, στις 6μμ συνεχίζουμε στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας, περνάμε από το υπόγειο παρκινγκ στις 7μμ και καταλήγουμε στις 8μμ στην Πλατεία και το Φουαγέ του Δημαρχείου Βέροιας όπου γινόμαστε μια μεγάλη παρέα και το γιορτάζουμε.

Μέσω της Τέχνης, αναδεικνύονται ζητήματα ζωτικής σημασίας για την γυναίκα και προβάλλεται ο ρόλος του συλλόγου και η ανάγκη της ύπαρξής του στο κοινωνικό γίγνεσθαι του τόπου.

Στον «ΕΡΑΣΜΟ» πρόθεσή μας είναι, σε πλαίσιο έρευνας, να χαρτογραφήσουμε το καλλιτεχνικό δυναμικό της πόλης, να κινητοποιήσουμε να ενώσουμε ομάδες, και να επικοινωνήσουμε το έργο μας ώστε μέσα από τη συμμετοχικότητα και τον εθελοντισμό να παραχθεί γνώση που να συνοδεύεται από κοινωνική ευαισθησία.

Καλούμε όλους όσοι θα θέλανε να μας συνδράμετε με ιδέες, συμμετοχή και συνεργασίες .

Λίγα λόγια για τη δράση ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ 4+1 ΓΥΝΑΙΚΕΣ και τις συμμετέχουσες:

Κατερίνα Αναστασίου

«κατάλοιπο»

Το video art της Κατερίνας Αναστασίου, με τίτλο κατάλοιπο διερευνά την κληρονομιά των έμφυλων ρόλων και τις κοινωνικές προσδοκίες που συνοδεύουν τη γυναίκα στον χρόνο. Μέσα από την επανάληψη μιας ατέρμονης χορογραφίας σε ένα οικείο αλλά κλειστοφοβικό περιβάλλον, κάθε κλωστή γίνεται υποχρέωση και κάθε πέτρα απαίτηση. Στα άνθη και τις πέτρες ο κόπος συσσωρεύεται, ενώ η πιθανότητα αποδέσμευσης εμφανίζεται διακριτικά, σαν μία ρωγμή που επιτρέπει στο νερό να κυλήσει ελεύθερο.

Στην περφόρμανς Πλεξούδες Σιωπής με ορατά σημάδια επιβολής και συλλογικής συμμετοχής στο πρόσωπο, το σώμα γίνεται πεδίο κοινωνικής κατασκευής και ελέγχου. Τα μακριά μαλλιά, σύμβολο ταυτότητας και θηλυκότητας, πλέκονται σφιχτά, παραπέμποντας στα διαχρονικά χτενίσματα, και στις αιώνιες απαιτήσεις για αξιοπρέπεια, ευπρέπεια και υποταγή των γυναικών. Μέσα από το πλέξιμο, ως χειρονομία πειθαρχίας, αποκαλύπτονται οι αόρατες κοινωνικές πιέσεις που περιορίζουν και διαμορφώνουν τη ζωή του σώματος.

Το video art «κατάλοιπο» και η performance «Πλεξούδες Σιωπής» της Κατερίνας Αναστασίου, θα παρουσιασθούν στο υπόγειο παρκινγκ της Πλατείας Δημαρχείου.

Σύντομο βιογραφικό: Η Κατερίνα Αναστασίου είναι Εικαστικός, απόφοιτη της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ και του μεταπτυχιακού «Εικαστικές Τέχνες και τοπίο-Σύγχρονες προσεγγίσεις στην διδακτική της Τέχνης» της Σχολής Καλών Τεχνών Δυτικής Μακεδονίας. Έργα της έχουν παρουσιασθεί σε ομαδικές εκθέσεις και φεστιβάλ. Έχει λάβει μέρος σε συνεργατικά έργα και δράσεις. Η πρακτική της συνδυάζει performance, video-art, εγκαταστάσεις, συμμετοχικές διαδικασίες, κολάζ και κινείται γύρω από την αναδρομική προσέγγιση της παράδοσης, την έννοια της μεταμόρφωσης, την τοπικότητα, την μυθοπλασία. Εργάζεται στην εκπαίδευση, πραγματοποιεί εργαστήρια τέχνης για παιδιά και ενήλικες.

Κατερίνα Αναστασίου: performance - Πλεξούδες Σιωπής

Συμμετέχουν οι: Αλεξάνδρα Γκίκα, Κατερίνα Γρηγοριάδου, Ελένη Ντόντου, Υακίνθη Σταμπολή, Γεωργία Ξενοφώντος, Ειρήνη Κουρκούλη, Βαγγέλης Τολίκας

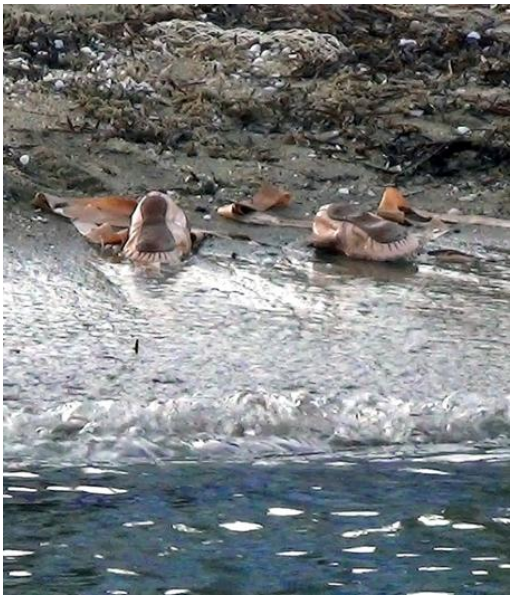

Άννη Καλτσίδου

«Για μια χούφτα γης» ΄΄For a morsel of land΄΄

Και η ακτή ως προσκήνιο…

Οι παιδικές πουέντ των κοριτσίστικων ονείρων και των πρώτων βημάτων στην ζωή και στον χορό, βρίσκονται εξόριστες πια από τον αρχικό τους χώρο, δίπλα στο κύμα, παρατημένες απώλειες μιας αγωνιώδους διαδρομής. Η ισορροπία εδώ είναι ασταθής, η κίνηση μετέωρη, η έκβαση αβέβαιη. Η χρυσαφί ισοθερμική κουβέρτα αντανακλά το πρώτο πρωινό φως και υπόσχεται να συνδράμει στη διάσωση, ωστόσο, όταν χτυπάει πένθιμα η καμπάνα, βυθίζεται και αυτή μαζί με όσα γυναικεία όνειρα δεν τα κατάφεραν. Η Άννη Καλτσίδου στο video «Για μια χούφτα γης/For a morsel of land» ανατέμνει την οδύνη της απώλειας, του ξεριζωμού, και των αναγκαστικών μετατοπίσεων που απαιτούν από τη ζωή να αναπροσαρμοστεί, να αναζητήσει μια «χούφτα» στέρεου εδάφους για να σταθεί και να αντέξει τη συντριβή. Από το προσκήνιο της ακτής οι πουέντ μιλούν για τον καταποντισμό που συχνά επ-έρχεται αργά, βαθμιαία, υπόρρητα, χωρίς καν μια κραυγή, όπως αυτήν του κόρακα που πάνω από το κύμα, υπογραμμίζει τον θρήνο, τη σκληρή μετάβαση, αλλά και τη δύναμη της γυναικείας σοφίας που απομένει.

Χριστίνα Μαβίνη, Αρχαιολόγος – Μουσειολόγος

Το video art «Για μια χούφτα γης» ΄΄For a morsel of land΄΄ της Άννη Καλτσίδου θα παρουσιαστεί στο φουαγέ του Δημαρχείου Βέροιας.

Σύντομο βιογραφικό: Η Άννη Καλτσίδου γεννήθηκε, ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Τμήμα Οικονομικών της Σχολής Νομικών και Οικονομικών Επιστημών και στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, από το οποίο αποφοίτησε με άριστα. Εικαστικά μέσα έκφρασης του έργου της είναι οι εγκαταστάσεις της στον δημόσιο χώρο, το βίντεο, η performance, το δρώμενο. Ερευνά το τραύμα, υπαρξιακό, συλλογικό, ανακαλεί το συναίσθημα που είχε νιώσει η ίδια και μέσω της δράσης, των ήχων, της κίνησης και των χρωμάτων επιχειρεί να αφυπνίσει τις εμπειρίες των θεατών για να ταυτοποιήσουν τα δικά τους συναισθήματα, επικοινωνώντας με το έργο της. Εμπνέται από τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις.Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, στη Ρωμαϊκή Αγορά της Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο του Παράλληλου Προγράμματος της 5ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, στην γκαλερί Artis Causa και στο Πολιτιστικό Κέντρο Ήλιος. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Αυστρία, Γαλλία, Γερμανία, Σερβία. Βίντεό της έχουν προβληθεί στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, σε φεστιβάλ στη Μ. Βρετανία, Ινδία, Λετονία, Γερμανία, Αυστρία και Η.Π.Α. Έργα της έχουν ενταχθεί στις συλλογές των Μουσείων: Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και MOMus (ΜΜΣΤ), σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές και έχουν παρουσιαστεί σε συνέδρια και διημερίδες Αρχαιολογίας, Ψυχανάλυσης και Φιλοσοφίας.

''For a morsel of land'' «Για μια χούφτα γης» Video HD με ήχο – διάρκεια 00 02΄ 47΄΄ Κάμερα - Μοντάζ : Χρήστος Βουλγαράκης

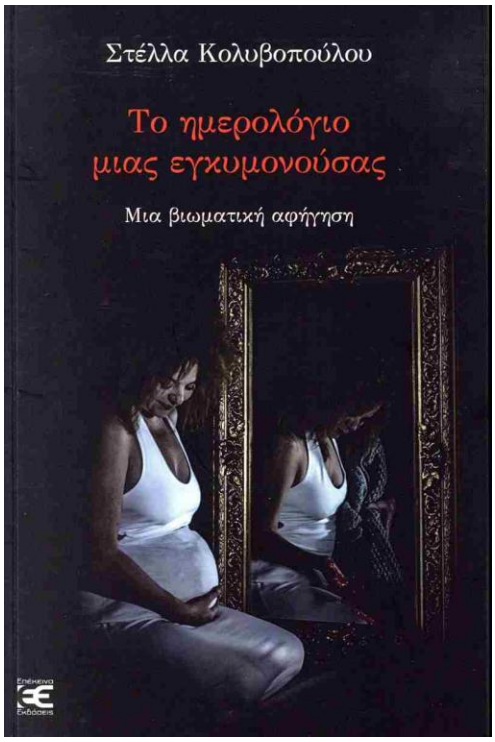

Στέλλα Κολυβοπούλου

«Το Ημερολόγιο μιας εγκυμονούσας»

Το video που προέκυψε κατά τη διάρκεια της συγγραφής του βιβλίου της «Το Ημερολόγιο μιας εγκυμονούσας» - εκδόσεις ΕΠΕΚΕΙΝΑ 2024, παρουσιάζεται στο ισόγειο της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης της Βέροιας.

Το video με τίτλο «Το ημερολόγιο μιας εγκυμονούσας» ως προσωπικό ημερολόγιο, είναι μία βιωματική αφήγηση σε σκηνοθεσία, φωτογαφία και μοντάζ της Δέσποινας Τσάκωνα που εστιάζει στην υποβοηθούμενη αναπαραγωγή. Είναι μία παρακαταθήκη τόσο για την ίδια, για να αναμετριέται με όσα φοβάται να θυμηθεί, όσο και για τον γιό της, μια εικόνα - αποτύπωμα της απαρχής της υπαρξής του, της προσωπικής του ιστορίας. Γίνεται η φωνή κάθε γυναίκας που επιθυμεί να βιώσει τη μητρότητα, ακόμα και αν χρειαστεί να σταθεί αντιμέτωπη με το ίδιο της το σώμα.

Το video «Το Ημερολόγιο μιας εγκυμονούσας» της Στέλλας Κολυβοπούλου θα παρουσιαστεί στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας.

Σύντομα Βιογραφικά:

Η **Στέλλα Κολυβοπούλου** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1977. Είναι Ψυχολόγος - Ψυχαναλυτική Ψυχοθεραπεύτρια με Master of Arts στις Ψυχαναλυτικές Σπουδές* και Master of Arts στην Ψυχοθεραπεία μέσω Κίνησης* καθώς επίσης και δίπλωμα πάνω στην Εργοθεραπεία με κατεύθυνση Μουσικοθεραπείας*.

Η **Δέσποινα Τσάκωνα** είναι επαγγελματίας Visual Content Creator από το 2013, με εξειδίκευση στη λήψη εικόνας και την παραγωγή βίντεο. Ξεκίνησε την καλλιτεχνική της επαγγελματική πορεία στη Γερμανία, όπου εργάστηκε ως videographer σε εταιρεία παραγωγής έως το 2018, συμμετέχοντας σε γυρίσματα και δημιουργία video clips. Στην Ελλάδα εργάστηκε σε εταιρείες ως Digital Content Creator έως το 2024. Σήμερα, εργάζεται ως εικονολήπτρια σε τηλεοπτικές παραγωγές , παράλληλα έχει συμμετάσχει και σε εκθέσεις φωτογραφίας με προσωπικό έργο.

- Video: «Το ημερολόγιο μίας εγκυμονούσας». Διάρκεια βίντεο 3:50.
  Σκηνοθεσία, φωτογαφία και μοντάζ της Δέσποινας Τσάκωνα
  Trailer για την βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου με τίτλο Μία βιωματική αφήγηση, Εκδόσεις ΕΠΕΚΕΙΝΑ, 2024.

Γεωργία Λαλέ

΄΄Pink Flag΄΄ «Ροζ Σημαία»

Η ροζ σημαία της Γεωργίας Λαλέ, φτιαγμένη από χρησιμοποιημένα σεντόνια που της χάρισαν, η οποία και έχει γίνει πλέον το σύμβολο κατά των γυναικοκτονιών και της έμφυλης βίας, καθώς και το σύμβολο κατά της λογοκρισίας στην τέχνη θα φιλοξενηθεί στην πλατεία Δημαρχείου της Βέροιας και θα «ντύσει» τον ανατολικό τοίχο του κτηρίου. Στο video art που παρουσιάζεται, η ροζ σημαία, το λογοκριμένο έργο της, λειτουργεί ως βάση, ως καμβάς, όπου πάνω σε αυτήν εναλλάσσονται τα πρόσωπα των δολοφονημένων γυναικών. Το έργο, θίγει κοινωνικά ζητήματα, ενεργοποιεί τη μνήμη, ευαισθητοποιεί τον θεατή και αποτίνει φόρο τιμής στα θύματα.

Το video art με τίτλο ΄΄Pink Flag΄΄ της Γεωργίας Λαλέ θα παρουσιαστεί στην Πλατεία Δημαρχείου Βέροιας

Σύντομο Βιογραφικό: Η Γεωργία Λαλέ είναι Αμερικανίδα εικαστικός, γεννημένη στην Ελλάδα. Μεγάλωσε στο Χαϊδάρι Αττικής και ζει στην Νέα Υόρκη από το 2014. Αποφοίτησε το 2013 από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Με υποτροφία του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή και του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο School of Visual Arts της Νέας Υόρκης. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ τέχνης, όπως το WOW Athens Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, Αθήνα (2025), το Art in Odd Places, NYC (2022), το International Performance Art Week της Βενετίας (2020) και το Nuit Blanche Festival στις Βρυξέλλες (2016). Το έργο της Λαλέ έχει εκτεθεί στις γκαλερί A.Antonopoulou Art (ατομική έκθεση 2025), A.I.R. Gallery Biennial, NYC (2023), Border Project Space, Brooklyn (ατομική έκθεση 2022), Collar Works, Brooklyn (2021), και Smack Mellon, Brooklyn (2018), μεταξύ άλλων. Έχει μιλήσει σε ακαδημαϊκά συνέδρια που διοργανώθηκαν από το MoMA Archives, το Yale School of Management και την Κεντρική Βιβλιοθήκη της Νέας Υόρκης (NYPL). Φωτογραφικό υλικό από την performance της #OrangeVest ήταν μέρος του Ελληνικού Περιπτέρου της 15ης Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας (2016). Η ατομική της έκθεση "Ενοχή της Γειτονιάς" στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στην Νέα Υόρκη (2023), κατέβηκε μετά από την λογοκρισία του έργου "Ροζ Σημαία" από τον Υπουργό Εξωτερικών.

video art Pink Flag, 00:04:15, 2025

Μαρία Σαλουβάρδου

"no longer hurt"

Η Εγκατάσταση και Performance της Μαρίας Σαλουβάρδου με τίτλο "no longer hurt", για τις Γυναικοκτονίες αντανακλά την πρόσκαιρη φύση και την ευαλωτότητα της ζωής. Συμβολίζει την αθωότητα, την καθαρότητα και την ελπίδα της πνευματικής υπέρβασης μέσα από τη φύση του υλικού και το χρώμα που χρησιμοποιεί για να κατασκευάσει τα σαράντα λευκά παπουτσάκια της εγκατάστασης. Το καθένα στέκεται ως σιωπηλό μνημείο για μια γυναίκα που αφαιρέθηκε από τη ζωή με βία—ένα θύμα γυναικοκτονίας. Κόκκινα νήματα βγαίνουν μέσα από αυτά—νήματα αίματος, πόνου, ανείπωτων ιστοριών—συνδέοντας τον παρελθοντικό πόνο με το παρόν. Σαράντα παπούτσια, υποδηλώνοντας τις σαράντα ημέρες που παραδοσιακά θεωρούνται ως η πορεία της ψυχής από αυτό τον κόσμο στον αιώνιο. Ο ήχος που «ντύνει» το έργο είναι ένα ποίημα (γραμμένο από τη Νέβι Κανίνια), το οποίο διαχέεται στον χώρο — φωνή /φωνές που ψιθυρίζουν, κατηγορούν, αποκαλύπτουν σε sound design και μουσική του Αντώνη Παλάσκα. Το κοινό μπορεί να βιώσει την εγκατάσταση οπτικά και ακουστικά με αφήγηση μέσω φωνής, ήχων, μουσικής, βίντεο και live performance.

Η δράση θα φιλοξενηθεί στο κτήριο του Λυκείου Ελληνίδων στη Βέροια.

Σύντομο Βιογραφικό: Η Μαρία Σαλουβάρδου με καταγωγή από την Άνδρο και μεγαλωμένη στην Αθήνα, τα τελευταία 12 χρόνια ζει και εργάζεται στο Βερολίνο ως interdisciplinary artist, συνδυάζοντας το θεατρικό κουστούμι με τη σκηνογραφία και τον θεατρικό λόγο. Στον πυρήνα της δουλειάς της βρίσκεται η γυναίκα: η ελευθερία της, κοινωνική ή προσωπική και η θέση στον κόσμο, αλλά και η δύναμη και η ομορφιά της. Το πλέξιμο και το κέντημα κατέχουν κεντρικό, τελετουργικό ρόλο στις performances της. Κατέχει πτυχίο Οικονομικών από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε υποκριτική στις Θεατρικές Σχολές Β. Διαμαντόπουλου και Α. Δαβή, Ιστορία της Τέχνης στο Ισπανικό Σπουδαστήρι, Ενδυματολογία και Σκηνογραφία στο Μικρό Πολυτεχνείο και Φωτογραφία στον Φωτογραφικό Κύκλο, στην Αθήνα. Πραγματοποίησε πλήθος εκθέσεων και δράσεων ανά τον κόσμο. Ελαβε βραβεία για τα short /poetry films "Into my Garden come" και "The harp of vocal cords" σε διεθνή Φεστιβάλ. Με την performance της "Dead Land" έκανε το άνοιγμα της "Drap-Art International Festival of Sustainable Art " το 2024 στη Βαρκελώνη, ένα από τα μεγαλύτερα διεθνή φεστιβάλ τέχνης αφιερωμένα στη βιώσιμη δημιουργία και τη χρήση ανακυκλωμένων υλικών στην Ευρώπη. Η τελευταία της ατομική έκθεση πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβρη 2025 στη γοτθική εκκλησία/μουσείο St. Mary´s Church, στη Frankfurt (Oder). Το 2026 στο Βερολίνο συμμετάσχει σε σειρά ομαδικών εκθέσεων στην Pandora Art Gallery, όπου τον Απρίλιο θα πραγματοποιηθεί και η ατομική της έκθεση. Το έργο της "The

Guardians" θα φιλοξενηθεί από το Artspring Festival Berlin στους κήπους της Bornholmer με εγκαίνια στις 9 Μαίου.

- NO LONGER HURT

Performance, Installation: Μαρία Σαλουβάρδου
Video documentation της live performance, Βερολίνο 10.4.2025 : Άλκηστις Καφετζή
Διάρκεια: 7:23
Poem: Νέβι Κανίνια, Paul Edwards
Music: Αντώνης Παλάσκας